



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 44. S. Augustini opera.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Sæculum IV. nachum, alteri Episcopo subjectum, ad
 A. C. 400. solius Ecclesiæ suæ Communionem coar-
 ctabitur, & Monachus nec Clericus, nec
 Superior erit. S. Augustinus hujus Ca-
 nonis mentionem facit in duabus Episto-
 larum suarum, ubi dicit, in Clericos non
 esse ordinandos ex Monasteriis transfu-
 gas, sed Monachorum optimos.

- c. 6. Decernitur, ut sine scrupulo bapti-
 zentur infantes, de quorum baptismo
 non certo constat. Altaria memoriae
 c. 14. Martyrum consecrata, si argumenta certa
 non sint, & revelationes obscuro aucto-
 re, tollantur. Dies, qua Pascha cele-
 brandum, per Epistolas formatas decla-
 retur. Lex continentiae pro Episcopis,
 Presbyteris, & Diaconis confirmatur. (*)
 c. 3. Hæ sunt Regulæ istius Concilii, quod in-
 ter Carthaginensia quintum, & sub Aure-
 lio est ordine tertium.

§. XLIV.

S. Augustini scripta.

II. retract. c. Sanctus Augustinus nunquam non pro
 4. de Catech. Ecclesia laborabat. Circa illud tem-
 to. 6. p. 182. pus, nempe annum 400. plurimos libros
 composuit, quibus accensetur parvus
 Tractatus de Fide rerum, quæ non vi-
 den-

(*) Hic rursus Protestantes convincuntur,
 Legem continentiae Clericorum non esse no-
 vam.

dentur, & forte nil nisi oratio ad popu- Sæculum IV.
 lum fuit, hinc in suis Retractionibus A. C. 400.
 de eo mentionem nullam facit, at multo
 post tempore eundem, tanquam opus Ep. 131. n. 14
 suum, ad Comitem Darium misit. In eo
 Paganos oppugnat, Religionem Christia-
 nam ideo cavillantes, quod aliqua credi
 præciperet, quæ videri non possent.
 Principio demonstrat, singulos homines
 teneri talia credere, quæ nec exterius
 in oculos cadunt, nec intra se cogitatio-
 ne percipiunt, nisi societatis civilis fun-
 damenta convulsa velint. Deinde pro-
 bat, fidem nostram inniti argumentis sen-
 sibilibus, qualia sunt Prophetiæ, quas le-
 gimus, earumque eventum oculis vide-
 mus, præcipue vocationem Gentilium,
 atque Ecclesiæ per universum mundum
 implantationem, prodigium illis tempo-
 ribus eo magis sensibile, quo magis erat
 recens. Res, quas præsentis cernimus,
 fidem adstruunt de præteritis, & de fu-
 turis, quæ in iisdem libris promittuntur.
 Libri isti inter manus Judæorum sunt, i-
 nimicorum nostrorum, & in idipsum con-
 servantur, ut testimonium reddant. Etsi
 vaticinia Prophetarum non exstarent, so-
 la mutatio totius mundi, veteres suas su-
 perstitutiones deferentis, ut adoret homi-
 nem crucifixum, a viris litterarum igna-
 ris prædicatum, quorum Successores ad-
 versariis nihil nisi patientiam usque ad
 mortem

Sæculum IV. mortem opposuerunt, hæc sola mutatio
A. C. 400. evincit, non opus esse humanum, sed di-
 vinum.

Eodem ferme tempore S. Augustinus Tractatum de Catechismo composuit, rogatus a Deogratias, Diacono Carthaginensi, cui catechizandi munus incumberebat. In eo methodum docet, qua utatur, & substantiam rerum, quas Catechumenorum animis ingerat, nam hic non agitur de informatione parvulorum Christianorum, sed Paganorum, qui ætate jam *II. Retr. c. 4.* matura fidem suscipiebant. Ante aliquot annos S. Augustinus scribere inceperat Tractatum de Doctrina Christiana, ut modum intelligendi, & explicandi S. Scripturam solidius exponeret, at istud opus ultra annos viginti quinque serius demum absolvit.

Ibid. c. 15. Illo tempore, nempe circa annum 400. incepit magnum opus de Trinitate, quod lentius dictabat, & post annos quindecim vix absolvit, hoc enim interim dimisit, ut quatuor libros de concordia Evangelistarum absque interruptione scriberet. In primo refutat Paganos, qui

Ibid. c. 16. specioso obtentu, Jesum Christum, ut virum sapientissimum honorandi, Evangelia contemnebant, quod ea non ipse scripsisset, & dicebant, Doctrinæ ejus aliqua fuisse addita a Discipulis suis, qui ei Divinitatem tribuissent, & finxissent, eum

eum vetuisse, alios Deos adorari. Itaque ^{Sæculum IV.}
in isto libro excellens adversus Paganos ^{A. C. 400.}

controversia tractatur, ubi S. Augustinus
Judæorum Deum omnibus aliis superio-
rem ex eo probat, quod impleta fuerint
Prophetarum vaticinia, conversæ omnes
Gentes, Idololatria novissimis Imperato-
rum legibus extincta. In tribus aliis li-
bris ea, quæ in Evangelistis contraria vi-
dentur, conciliat. Circa idem tempus
scriptæ putantur quæstiones in duo Evan-
gelia S. Matthæi, & S. Lucæ, & Notæ in
Jobum. Tunc quoque, nempe circa an-
num 400. S. Augustinus tredecim libros
Confessionum scripsit, in propriam, & a-
liorum ædificationem. Decem priores S. Augustin.

vitæ ejus historiam continent. Tres po-
steriores sunt considerationes in sensum
allegoricum initii Genesis, quam haud
multo post secundum sensum litteralem
explicare cœpit, in duodecim libris de
Genesi ad litteram. Hi libri eo princi-
paliter tendunt, ut Catholicus habeat,
quod Manichæorum calumniis respon-
deat; pluresque quæstiones proponun-
tur, quam resolvuntur. Hi libri demum
post annos quatuordecim absoluti. Aper-

tius Manichæos refutavit in triginta tri-
bus libris contra Faustum, illum ipsum,
Episcopum Manichæum, annis juvenili-
bus sibi cognitum, & qui disputando sibi
nullatenus satisfecerat. Is erat Afer Mi-

Sup. §. 42.
II. Retract.
c. 12.
II. Retract.

Ibid. c. 24.

Ibid. c. 7.

Sup. lib.
XVIII. §. 50
l. I. cont.
Faust. lib. 5.
c. 8.

K 3

levi-

Sæculum IV. levitanus, & dum cum quibusdam aliis
 A. C. 400. Manichæis Proconsuli delatus fuisset,
 mutata capitis pœna, quam secundum leges incurrerat, vitam misero exorantibus Christianis, in aliquam Insulam relegatus, & post breve tempus revocatus est. Librum contra fidem Catholicam scripsit, quem S. Augustinus, a Fidelibus rogatus, de verbo ad verbum refutare cœpit, ex una parte textum Fausti, ex altera responsiones ponens; hinc libri illi valde inæquales sunt, prout Faustus refutanti adversario parum, vel multum materiæ suppeditaverat. Rei summa est antiqui Testamenti contra Manichæos defensio.

Quamvis Hæresis Joviniana Romæ, ubi nata erat, etiam fuisset damnata, nonnulli adhuc secreto disputabant, illud potissimum criminantes, nihil aliud Virginitatis patronos Joviniano potuisse respondere, quam quæ in matrimonii contemptum redundarent; hæc exprobratio manifeste S. Hieronymum tangebatur. Ut istud præjudicium extingueret S. Augustinus, scripsit librum de Bono Conjugii. Ubi ostendit, Matrimonium esse rem, sua natura bonam, nec tantum esse minus malum, sed verum bonum; atque hoc ex triplici causa sibi intrinseca, nempe ob bonum proles, mutuæ fidei, & Sacramenti, seu Mysterii, ex quo Matrimonium

monium fit indissolubile; (*) porro nihil Sæculum IV.
A. C. 400.
fortius, aut periculosius afferebat Jovinianus, quam cum interrogando Virginem, diceret: *Num tu sanctior es Sara? aut castior Anna?* Affirmat Sanctus Augustinus, sanctas veteris Testamenti foeminas in matrimonio viventes saltem tantæ perfectionis, & virtutis fuisse, ac continentes in novo Testamento, quia interno cordis affectu eandem continentiam profecuti sunt, & præterea obedientia, quæ virtus supra continentiam est, fuere perfecta. Omnes etiam expectabant, ut S. Augustinus librum de S. Virginitate scriberet, nec id facere distulit, ostenditque, quam insigne Donum Dei Virginitas sit, & quanta humilitate conservari oporteat! Hi duo Tractatus anno 401. scripti putantur.

§. XLV.

Epistola ad Januarium.

Responsa ad quæstiones Januarii, quæ E- Ep. 54. al.
118.
pistolis S. Augustini accensimus, eodem

K 4

dem

(*) Interpres Protestans, ut præteream multos alios errores minoris momenti, verbum: *Sacramenti* in sua versione parte III. pag. 684. omisit. Si viveret Fleurius, quantum obstupesceret suam ipsius Metamorphosin! dum ab homine Protestante in linguam teutonicam translatus, Protestans esse cogitur.